

EL BANYOLÍ

PUBLICACIÓ QUINZENAL.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ, ABEURADA, 12.

<p>PREUS DE SUBSCRIPCIÓ</p> <p>A Banyoles, 4'50 p. l'any.</p> <p>A Fora, 5'00 «</p>	<p>No's retornen els originals. - Dels articles publicats en són responsables els seus autors.</p>	<p>PREUS DELS ANUNCIS</p> <p>Mitja, 30 p. Quart, 15 p.</p> <p>Octau, 7'50 p. trimestre.</p>
---	--	---

La llibertat religiosa

«El dia que s'haurà aprovat en les Corts Constituents de la República Espanyola la Llei de Confessions i Congregacions religioses es plantejarà a Catalunya un problema gravíssim. Tant com més se'ns ha dit que som lliures i que resolt està el plet secular i que «ningú ens prendrà la nostra llibertat» com diu el Cant de la Pàtria, sonaran aquestes paraules com un sarcasme, i l'Estatut, la Generalitat, el Parlament Català, lluny de la joia d'uns esdeveniments gloriosos i triomfals, deixaran per sempre un regust amargant i tristíssim. La immensa major part dels habitants de Catalunya haurem rebut un ultratge violentíssim en la llibertat més estimada i de més preu: la llibertat religiosa. I començarà una situació angoixosa, dolorosa, intolerable: ciutadans, llars, famílies, infants, institucions, experimentaran els sentiments de la contradicció en l'esfera més íntima i delicada de l'ànima, contradicció reiterada i duradora tant com la llei s'aguanti: el sentiment de patir persecució.»

Amb aquestes paraules comença una lletra oberta i dirigida a l'honorable President de la Generalitat de Catalunya, l'eminent sociòleg i escriptor catòlic En Ramon Rucabado.

Es una lletra rublerta de seny i que el nostre goig hauria sigut paguer-la transcriure íntegrament, per respondre en un tot a la nostra ideologia.

Quant tan necessari es restablir l'imperi de l'ordre públic evidenciada per l'existència de nuclis incompatibles de revolucionaris armats, veritables masses d'homes exaltats amb la pistola a la butxaca, la bomba a les mans i l'anarquia al cervell, molt més sobre-exaltats avui que en 1931, com si les concessions en el terreny sectari i els augments del patrimoni públic per aquests mitjans aconseguits: dissolució de la Companyia de Jesús, incautació dels seus col·legis, supressió del pressupost del Culte i Clerecia, a més de les lleis

laïques, divorci, secularització de cementiris, etc... lluny d'apaigavar les pruïges de revolució social encara fessin més agut el malestar i l'odi, volen imposar les Corts espanyoles amb una estranya urgència l'aprovació d'aquesta llei anti-liberal i sectària contra les Congregacions religioses.

Cabament en aquests dies, diu un distingit escriptor, en què es discuteix el projecte de llei al Parlament, s'escau el centenari de la gran matança de frares a Madrid. I dintre dos anys, també farà un segle que a Catalunya ocorregueren fets d'aquells que, per sempre més, deixen tacada de llot la història d'un poble. Dintre dos anys farà una centúria que Ripoll, el bressol de Catalunya, i Poblet una de les seves glòries més grans, foren destruïts per la monstruositat humana. ¿Serà per commemorar, dignament, aquells fets que s'ha volgut imposar en aquest any al poble espanyol un criteri de persecució religiosa com el que inspira la llei en projecte?

En tot cas, ara, la finalitat és la mateixa d'aleshores. Els incendiàries i assassins de Madrid, de Ripoll i de Poblet, es serviren de la teia i del punyal per a destruir i matar frares. El sectarisme espanyol es serveix ara d'una arma més fina, el sectarisme espanyol va a matar frares per la fam. Però, amb més o menys brutalitat, el fi realment perseguit és el mateix: la destrucció de la Religió Catòlica. I per aquest fi únic el sectarisme espanyol, ara com aleshores, no vacil·la en sacrificar tot el país.

A Catalunya, terra de pau i llibertat, on la immensa majoria del poble és catòlic, no hauriem de permetre que aquestes lleis hi tinguessin vigència, ja que són contràries a la manera de sentir i pensar del nostre poble. Si fos possible a Catalunya anar a un referendum d'aquesta llei que tot i tinguent Autonomia, ens imposarà el govern de Madrid, tenim la plena seguretat que

seria rebutjada per una immensa majoria.

Consignem la nostra protesta contra aquest projecte de llei, esperant que en dia no llunyà veurem anulats aquests articles de la Constitució i lleis complementàries que sols tendeixen a volguer ofegar l'esprit cristià de la nostra Pàtria.

FONDA COMERÇ

Esmerat servei
a la carta i entaulat.

Carrer Dr. Isern, 2 BANYOLES

Flor de Quaresma

Què és la Quaresma.—Es un del temps sagrats de l'any litúrgic; són els quaranta dies de dejuni i penitència instituïts per l'Església per tal de preparar dignament les nostres ànimes per a les grans solemnitats de Setmana Santa.

Ens recorda els quaranta dies que Jesuïst passà al desert sense menjar ni beure abans de donar començ a la seva vida pública de predicador.

Els nostres passats.—Millors catòlics que nosaltres distingien curiosament la Quaresma dels altres temps de l'any. Encara es troba algun vell que'ns parla d'aquells dejunis rigurosos i d'aquella total abstenció de tot divertiment. L'estació per a traure ànima del purgatori i el Via-Crucis quotidià eren devocions totalment populars.

A pagès les campanes eren prohibides de trillejar durant aquests quaranta dies, llevat de la festa de Sant Josep.

Com és avui la Quaresma.—Per part de molts catòlics, completament desfigurada i desvirtuada. I per altres, sacrílegament profanada. Per a una gran majoria de fidels és un temps de l'any com un altre. No s'observa en ells ni una reforma dels costums, ni més assiduïtat a les funcions del temple, ni més d'alegria per copsar la divina paraula dels sermons. I es diverteixen exactament igual que la resta de l'any. Això no pot ésser; això és un mal; caldria que tothom qui es vol dir catòlic es fes un deure ineludible de santificar aquest temps quaresmal. Què cal doncs fer?

El compliment pasqual.—Aquesta es la primera obligació del cristià, complir amb l'Església rebent amb les disposicions degudes la Penitència i l'Eucarístic. Molts homes deixen

passar aquest temps sense entrevistar-se amb el confessor i sense nutrir la seva ànima amb el Pa eucarístic. Són uns homes vertaderament desgraciats. I el mateix diré de les dones, que de tot hi ha dissortadament. Deixar un any i un altre any el compliment quaresmal és un camí recte i planer per morir com un gos o com un desesperat.

El dejuni i l'abstinència.—Ací tenim la segona obligació quaresmal: jejunar, si haveu complert els vint-i-un anys i no passeu dels seixanta. Hi ha algunes circumstàncies que desobliguen del compliment d'aquesta llei, cada u deu examinar si l'afecten o no.

Els divendres de quaresma importen l'obligació d'abstenir-se de menjar carn o brou de carn. Són més reduïdes les causes que desobliguen d'aquesta llei.

Pendre la butlla.—No és obligació, però si no es pren, no es pot fer us dels riquíssims privilegis que conté i per el mateix fet de no posseir-la hom ve obligat a seguir la llei com a tots els fidels no privilegiats. Els pobres, amb tot, poden fer us d'alguns privilegis de la Butlla encara que no la tinguin. L'Església els estima molt i veïlla per ells.

Es estima molt poc l'Església i a hom mateix el no pendre cada any, poguent, aquest Sumari de la Butlla.

Assistirà la predicació.—Els dies quaresmals solen ésser abundosos de sermons i prèdiques. Veus ací una altra obligació del catòlic. Si en aquest temps hi manca, ¿quan hi anirà? El nostre temple parroquial deuria ésser plé de gom a gom en aquestes jornades de predicació i demés funcions solemnes.

Els catòlics benestants de Banyoles haurien de fer un esforç per tal de que les funcions resultessin més lluïdes en el que respecte a la part musical; actualment és una misèria que'ns posa sota el nivell dels pobles rurals. Es clar que per això es necessiten diners que han d'eixir de la generositat dels que'n tenen.

Un pom de violes.—Vull dir que'ls catòlics deuen viure mortificats i allunyats de Centres d'esbarjo durant tot aquest temps. Un bon propòsit de no posar els peus al cafè ni al saló d'espectacles fins a la diada de Pasqua es quelcom que acredita a tot un home.

Aquest any més que mai hem de santificar la Quaresma. Es l'Any Sant del Jubileu de la Redempció humana; celebrem el XIX centenari de la Mort de Jesús. No és això un motiu ben remarcable? I les penes que passa l'Església a Espanya ¿ens poden ésser indiferents?

Que la Quaresma, lectors amics, de cor us desitjo us sigui el magnífic preludi d'una Pasqua curulla de felicitats.

Pàgina obrera

Comunisme llibertari o anarquista

i IV.

Llibertat! llibertat!—clamen els anarco-comunistes.—I la llibertat que tant gallegen es per ells vilment trepitjada. Llibertat per ells; la mort i l'extermini per tots aquells qui no pensen com ells. Mireu sinó com pensen quant a la implantació de llur sistema. Per aquest fi preconitzen la revolució social la qual consideren una necessitat ineludible.

El mateix Bakounine ho recalca. «Comprenem—escriu—la revolució com el desencadenament de les que avui hom anomena males passions i la destrucció del que, en el mateix llenguatge, hom anomena ordre social... El bandit és un heroi, un defensor, un salvador del poble... Cal destruir tot lo existent sens mirament, cegament, amb aquesta sola idea: el més possible i el més ràpidament possible. Verí, punyal, llaç... La revolució ho santifica tot en aquest ordre de mitjans. El camp és lliure.» (1)

I ara, dien-me: ¿voleu un comunisme més contradictori i més nefast?

Recentment ve a confirmar les teories revolucionàries del comunisme llibertari un important manifest que acaben de publicar quaranta tres Sindicats de Catalunya afederats a la C. N. T. contra la dictadura de la F. A. I. i el seu terrorisme. Heus ací un fragment, el que parla dels fins de l'anarquisme:

«La F. A. I. no los ha negado. Hay que reconocer que ha sido sincera. Así como después que ha contribuido en absoluto a provocar los movimientos, al perderse, ha renunciado a su paternidad, por el contrario, cuando se ha tratado de decir qué fines persigue ha contestado siempre lo mismo: la revolución. La F. A. I. quiere, por encima de todo, la revolución. No quiere saber ni le interesa, como vendrá dicha revolución, cuales serán sus consecuencias y las posibilidades para hacerla. Dice que todo esto es perder tiempo, que debe emplearse en preparar la revolución. Lo demás no le importa. Por eso practica el doble juego de aparecer en público como inspiradora de la revolución, negando después, en cuanto la revolución se intenta y fracasa, que sea «aquella» su revolución.

Además, concibe la revolución de manera más simplista: Tener armas, tener municiones, tener elementos bélicos de combate y luego a-

provechar cualquier descontento del pueblo o que a la F. A. I. le parezca tal, para salir a la calle. Bastan, siempre según ella, unas minorías audaces. Estas se lanzan al tumulto y procuran, desde el primer momento, aterrorizar al adversario mediante un ataque imprevisto y violento, y cuando el pueblo vea la actitud de estas minorías se pondrá a su lado, ayudándolas a proseguir su obra demoledora. Tal es el concepto que de la revolución tiene la F. A. I., cuya exacta reproducción encontramos en lo sucedido el día 8 de enero próximo pasado. Esta es su táctica revolucionaria para implantar si triunfa, el Comunismo libertario.»

(1) Bakounin's Sozial-politischer Briefwechsel.

Caçadors!

Compreu les escopetes,
objectes de caça i les
municions a la casa

Jaume Saguer
de
Banyoles

Carrer de la Plaça República, 47.

Que és la que ven més barato de Catalunya i estalviareu moltes pessetes. Gran assortit d'articles de ferreteria, objectes de cuina, pisa, cristall, etc. etc. a preus molt reduïts.

Politiques

Segons el parer del Sr. A. Rovira i Virgili, exposat damunt les pàgines de «L'Opinió», el partit d'acció Catalana, format per elements de tendències que molts, de fora estant, havien cregut pràcticament inconciliables, ara ja ha arribat a la seva fi. Cal dir que l'agonia ha estat una mica llarga. L'esmentat articulista, que ho pot saber, en dóna alguns detalls, i després termina amb les següents paraules:

«Per molta que sigui la vàlua personal dels homes que resten al Partit Catalanista Republicà, i qualsevol que sigui l'esdevenidor d'aquest partit, cal dir que ja no pot ostentar el títol de continuador d'Acció Catalana.»

Aquella unió de patriotes haurà durat deu anys. Ja no existeix, ni amb el mateix nom, ni amb un nom diferent. La gran majoria dels que sortiren de la Lliga, a la Lliga tornen. La gran majoria dels qui procedim de la veïlla Esquerra, som dins l'Esquerra nova. Dels sis homes que, l'any 1922, formaren el primer Consell Directiu d'Acció Catalana, quatre han deixat de pertànyer al Partit Catalanista Republicà.

L'hora d'Acció Catalana fou la d'abans de la Dictadura. En els anys 22 i 23, i encara en la primera meitat del període dictatorial, la unió de patriotes creada per la Conferència Nacional Catalana féu bona feina per la República i per Catalunya. Nosaltres servarem sempre un grat record d'aquells temps d'actuació.

Després, l'hora d'Acció Catalana passà, i el seu error—o l'error d'alguns dels seus homes— fou de voler ajornar massa el moment inevitable de la seva fi.

Separades les dues branques de la unió primitiva, desaparellats els seus homes, dins la Lliga els uns i dins l'Esquerra uns altres, tots tenim l'obligació de mantenir, íntegrament i insubornablement, allò que va unir-nos, l'esperit nacional, necessari ara més que mai als fills de Catalunya.»

* *

Pocs dies després «L'Opinió» publicava un article repudiant el que ella anomena «L'herència d'Acció Catalana»:

«En qualitat de dirigents s'atribuïren els llocs de responsabilitat homes de tres menes distintes. Uns, que abrandats d'esperit franciscà havien desertat amb més o menys bona fe dels rengles de la Lliga; uns altres, que sentien l'enyorament d'aquella Esquerra Catalana morta a mans de Lerroux amb la complicitat d'uns quants malaurats liquidadors; i uns altres que, encara no opinaven res de cap de les qüestions vitals que es plantegen en tota democràcia. L'actuació d'arreplegats com aquests, no podia portar l'organització a altra cosa que a la desfeta gradual i definitiva que tots hem presenciada.

Acció Catalana ha mort pobre gairebé, ideològicament parlant, i és clar que la seva he-

rència té poca importància. La mica d'actiu trobat se l'han quedat els marmessors de la Lliga. No endebades dels seus quadros en surten la totalitat d'això que en diem hereus de confiança. Resta el passiu, els deutes. Qui se n'encarregarà?

Corre greu perill de fer-ho l'Esquerra Republicana, les xarxes de la qual tenen un teixit prou escarrissat per a permetre l'ingrés o l'entrada de peixots poc útils per a la salut, si una vigilància amatent no és establerta. I no parlem pas per una senzilla temor ni per un recel exagerat, sinó després de lamentables experiments.

Aquesta herència passiva de deutes, deixada per la difunta Acció Catalana, no convé a ningú i menys a l'Esquerra Republicana.

L'Esquerra, cercant-ho bé, podrà triar en els seus rengles nombrosos i entusiastes, especialment entre la massa, elements aptes pel que calgui. En canvi, si caigués en l'equivocació d'admetre i fins tolerar l'activitat de les desferres que formen l'herència d'Acció Catalana, l'altíssim pensament que fou la nostra força creadora, desapareixeria per a cedir el pas a aquella grisor, a aquell destenyiment que convertí una multitud entusiasta i sentimental catalanista i un xic republicana, en aquesta colla d'arreplegats fugitius que o nodreixen la Lliga o aspiren a liquidar un altre partit que ha sabut donar dies de glòria a Catalunya i a la República.»

Per alguns actes que hem vist, es de creure que els dirigents de l'esquerrisme local pensen força igual que'ls de «L'Opinió».

* *

El nostre venerable amic el diputat per Girona R. d'Abadal, pronuncià fa pocs dies a les Constituents un notable discurs d'oposició a la dissortada llei contra les Congregacions Religioses.

El discurs del gran polític català ha estat rebut amb forta impressió per l'opinió catalana.

No cal dir com ens sentim identificats amb el parlament del Sr. Abadal.

HOTEL FLORA

Premiat en el V. Concurs d'Hotels, amb Medalla de Plata de la Societat Atracció de Forasters i Placa del A. C. de Catalunya.

GRAN CONFORT. :: Espaioses habitacions amb aigua corrent, calenta i freda. :: Quarto de Bany. :: Taxis per a excursions. :: (Garatge).

Plaça Turers

Telèfon núm. 24

Banyoles

El camí a seguir

El fet patentíssim de la descristianització del nostre poble ens va colpit cada dia amb més intensitat, cada dia amb realitats més punyents, cada dia amb fets més catastròfics. Es un fet que ha esclatat fa poc, però que feia ja anys que ens consumia per dintre, però nosaltres potser no ens n'adonàvem.

Les masses no són nostres. Heus ací una realitat que no per ésser crua deixa d'ésser realitat. I ja no solament les masses obreres de les quals Pius XI ha dit que llur allunyament de l'Església era la major vergonya dels nostres temps, sinó també les masses burgeses i les intel·lectuals. El problema de les masses i el de la intel·ligència són dos problemes que no estan, pas distants, sinó molt pròxims.

Doncs bé: Les masses no són nostres; i no solament no són nostres sinó que van contra nostre. I encara sembla mentida que davant d'aquest fet greu, gravíssim, patentitzat cada dia per les intenses lluites socials enverinades inhumanament, evidenciat per la persecució religiosa que patim des de fa ja algun temps,—barreja de sacrilegis i de grolleries de plebs desbordada,—sembla estrany, dèiem, que molta gent que es diu catòlica romanguí encara reclosa, inhibida, com si no s'hagués d'acabar ja la nissaga dels covards que s'amaguen perquè no gosin donar la cara. No recorden que la inhibició és sempre suïcida.

Les masses no són nostres. Per això es governa contra nostre, per això es legisla contra els nostres sentiments més íntims i més sagrats. Per això patim ara aquesta mena d'opressió estatal que s'ha cuitat a establir perquè el poble demanava l'imperi d'unes llibertats que haguèren pertorbat la realització d'uns plans francament destestables.

Seria cloure tossudament els ulls a la realitat no reconèixer que, tant a ciutat com a pagesia, impera la impietat, l'ateisme pràctic, la desmoralització dels costums, la paganització de les famílies. Factors tots d'aquesta devallada de les valors espirituals de la nostra pàtria, d'aquesta crisi d'espiritualitat, de la materialització de totes les branques socials, materialització del nostre obrerisme, de la nostra joventut, de tot ço que, en definitiva, constitueix la societat nostrada.

Davant d'aquests moments no ens costarà pas gaire d'esbrinar quina haurà d'ésser la nostra tasca conscient, assenyada, imprescindible i alhora urgentíssima. Es la tasca de tornar les masses a Déu, de recristianitzar el poble, de fer reviure la fe i la pietat, avui per molts menyspreades i per altres massa afeblides rebudes amb un gran escepticisme.

Una tasca d'Acció Catòlica, ferma, tenaç, però eminentment popular i social. Cap altra preocupació ens escau més que aquesta. Ho han fet catòlics d'altres països i han reeixit d'una faisó encoratjadora.

Acció Catòlica ben zelosa en tots els estaments; Acció Catòlica lliure de lluites estúpides, d'esperit de capelleta, de partidismes polítics que condueixen a exclusivismes; Acció Catòlica metòdica, persistent de cara al poble exposant-li les sanes doctrines socials de l'Església i els documents pontificis.

A oïdes del poble arriben progagandes subversives o immorals que l'afalaguen i corrompen. Perquè no hi fem arribar la veu de la nostra doctrina sublim, portadora d'un amor i d'una humilitat extraordinaris? El dia que el poble la conegui,—ja ho ha dit el savi jesuïta el P. Muckermann,—els rengles socialistes i comunistes s'aclariran ràpidament. Aleshores l'Estat tornarà a tenir la popularitat que li és imprescindible per establir la vida nacional i tornarem a tastar la dolçor de la llibertat i de la justícia. Però abans cal provar l'agror del sofriment, el fet de la persecució!

Heus ací el camí a seguir. No el desoïssiu pas.

NOVETATS

d'hivern

en

trajos i abrics

Major, 11

Banyoles

SASTRE

Notes informatives

Religioses

* **ESGLÉSIA PARROQUIAL.**—Ahir, a les set del vespre, va començar el Sant Novenari d'Ànimes. Cada dia es practicarà la funció a la mateixa hora, llevat d'avui i diumenge, que es farà a les tres de la tarda. La funció consisteix en cant de vespres de difunts, rosari, exercici de la novena, sermó i absolta general. Els sermons van a càrrec del zelós missionista Mossèn Anton Verdura, M. D.

* **CATECISME PARROQUIAL.**—Tots els nois i noies que aquest any han de fer la comunió solemne, hauran d'assistir a l'ensenyament de la doctrina preparatòria, que es donarà cada dia, començant demà, a les onze del matí, en l'Església parroquial. Es recorda als pares que el fer la comunió solemne, a l'edat de dotze anys, és de precepte diocesà. Per tant preguem als interessats que procurin per tots els mitjans que llurs fills hi assisteixin amb promptitud i assiduitat, per tal que estiguin ben preparats per a tan solemne acte; del contrari, no hi podrien ésser admesos.

Josep Congost Peradalta

Advocat

Ha traslladat el seu despatx al carrer de la Força, 6, segon. - GIRONA.

Casa Ciutat

* **SESSIÓ DE 2 DE MARÇ.**—Se celebra de 2.ª convocatòria sota la presidència de l'Alcalde Sr. Masgrau i amb l'assistència dels Regidors Srs. Vilardell, Boixó i Malagelada.

Després de llegida i aprovada l'acta anterior, es dona compte d'una sol·licitud del Sr. Enric Gratacós demanant el traspàs al seu favor del nixol de 2.ª classe n.º 62, per haver-li cedit la Sra. Magdalena Vila.

Resultant comprovada aquesta sessió, s'acorda aprovar-la mitjançant el pagament dels drets municipals vigents.

I s'aixeca la sessió.

Noticiari Local

* **DEFUNCIÓ.**—El dia 2 del corrent morí a n'aquesta, a l'avançada edat de 79 anys i després d'haver rebut els Sants Sagraments en Joan Gratacós. (a. c. s.).

A l'affligida família del difunt, enviem la nostra condolença.

* **DE BORGONYA.**—En el veí poble de Borgonya, la Secció d'aficionats «El Bon Planter» té en projecte posar en escena en el seu local Teatre (fàbrica de teixits) tots els diumenges de Quaresma, obres noves, totes importantíssimes, per les seccions de noies, nenes, homes, joves i nens formant una sèrie formosíssima totes en vers arreglades per ells mateixos, inèdites i per això mateix desconegudes en el teatre català. Començaran tots els diumenges a les tres de la tarda en punt, per acabar a les sis. No dubtem tindran un èxit complet.

* **ESTALVI.**—La Sucursal de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis d'aquesta, durant el prop-passat mes de febrer rebé per imposicions la quantitat de 283.247'76 ptes. pagant-se en concepte de reintegres la de ptes. 136.864'10 resultant una diferència a favor de les imposicions de ptes. 146 383'86, havent obert 37 llibretes noves.

PULCRITUD i DISTINCIO

són les característiques
de la

Sastreria Joan Clé

Rebudes les novetats per les properes
temporades de primavera i estiu.

Sant Martíriá, 10 - BANYOLES

* **ACCIDENT.**—El dissabte de la setmana passada el nostre bon amic D. Emili Plana tingué la dissort de trencar-se una clavia mentres anava a passeig. Deplorem vivament l'accident tot fent vots pel seu prompte restabliment.

* **DEFUNCIÓ.**—El dia 24 del prop-passat mes de febrer, morí als 8 anys d'edat, després d'haver rebut els Sants Sagraments la xamosa nena Maria Rosa Plandiura. (a. c. s.).

Trametem la nostra condolença als seus atribulats pares, desitjant-los-hi cristiana resignació.

Hotel Marína

AIGUA CORRENT. :: ASCENSOR. :: BANYS.

SERVEI DE RESTAURANT.

PLAÇA PALAU, 10

::

BARCELONA

* **CASAMENT.**—El dia 21 del corrent en l'Església parroquial de nostra ciutat, contraurà matrimoni la distingida senyoreta d'aquesta Rosa Dilmé amb en Rafel Bartra. Enhorabona.

* **NAIXEMENTS.**—L'esposa del nostre amic en Benet Masllorens donà a llum amb tota felicitat a un xamós nen.

La llar del nostre amic N'Isidre Palmada s'ha vist augmentada amb el naixement d'un nen.

També s'han vist afavorides les seves llars amb el naixement d'una nena els nostres amics en Ramon Costa i en Rafel Monjó.

Rebin els nous pares la nostra més coral enhorabona.

Na Maria Frigola, esposa del nostre volgut amic N'Octavi Font, ha donat a llum, a un xamós nen, que serà portat avui a les piles baptismals on se li posarà el nom d'Anton.

Celebrem tan faust aconteixement, i enviem als feliços pares la més efussiva enhorabona, desitjant que amb el nou-nat entri a la seva llar les majors ventures.

MAGATZEM DE MOBLES

JOAQUIM SARQUELLA

Preus Econòmics.

Especialitat amb els d'encàrrec.

Carrer Canal, 17

Banyoles

* **JUBILACIÓ.**—A petició de l'interessat ha sigut concedida la jubilació al nostre distingit amic i notari de nostra ciutat D. Antoni de Palau i d'Huguet després d'haver exercit dit càrrec uns 40 anys.

El Sr. de Palau seguirà tinguent obert al públic el seu despatx d'advocat.

* **EL CANONGE DIPUTAT LOPEZ DORIGA EX-COMUNICAT.**—Complint ordres de la Sagrada Congregació del Sant Ofici, el bisbe de Tabora, vicari capitular de Granada, ha publicat al butlletí eclesiàstic d'aquella arxi-diòcesi, un edicte pel qual es fa públic l'excomunió del sacerdot Don Lluís Lopez Dòriga, que fou degà d'aquella Catedral i diputat de les Constituents.

Se'l priva també del benefici del càrrec de degà.

* **NEU.**—El dia 15 del prop-passat mes de febrer caigué a n'aquesta unes quantes volves de neu. Nevà aproximadament una hora.

* **FESTIVAL PRO DAMNIFICATS.**—El dia 17 del prop-passat mes de febrer, va celebrar-se el festival pro-damnificats de la província de Girona.

El matí es ballaren sardanes a la plaça de la República i a la tarda en el camp de futbol va jugar-se un partit entre un equip de veterans i el F. C. Banyoles, el qual va acabar-se amb el resultat d'un empat a 4 gols.

A la nit tingué lloc l'elecció de Miss Banyoles en un ball celebrat en el local nou de l'Ateneu, havent sigut elegida la senyoreta Carme Congost.

* **SUICIDI.**—El dilluns de la setmana passada fou trobat mort al celler de casa seva, el veí d'aquesta en Joan Oliveras, el qual presentava una ferida d'arma de foc al cap.

Es ven Casa i Horta

a propòsit per a granja, dotada de totes les comoditats i d'una vista esplèndida, situada a la carretera de Bàscara.

Per informar-se o visitar-la adreçar-se al carrer Pi i Margall, 31 i 33, Fleca.

* **FUNERALS.**—El dimarts de la setmana passada varen celebrar-se en l'Església del Sagrat Cor uns funerals en sufragi de l'ànima de la religiosa Sor Maria dels Angels Corretger (a. c. s.). Els mateixos es veieren molt concorreguts.

* **EXCURSIONS.**—Avui uns quants aficionats de la Secció Recreativa del Círcol de Catòlics es traslladaran a La Sella per tal de representar-hi una vetllada teatral.

També diumenge vinent la Secció de Joves del Centre Parroquial donarà una funció teatral al veí poble d'Esponellà.

Dolors Amell de Torrent

Cirurgiana-Callista

Ronda Ferràn Puig, tercer, segona, GIRONA

Visita a Banyoles

Tots els dimecres: Plaça República, núm. 7. (Esparteria). PREUS MODICS.

Una victòria ministerial poc gloriosa

La votació d'abans d'ahir, a les Corts Constituent, ha salvat la vida del Govern; però no l'ha envigorit ni li ha donat major autoritat. La inquietut persisteix. La majoria de la Cambra, en votar com ho ha fet, no ha hagut de recórrer a ideals ni conviccions: n'ha tingut prou amb l'egoisme. El poder té al·licients als quals és penós de renunciar. I la defensa d'aquests al·licients ha pervingut a polaritzar una suma de vots que, per bé que no sigui equivalent a la meitat del nombre de diputats, ha estat suficient per a sostenir una situació que, judicada sola un punt de vista purament desinteressat i patriòtic, ens ha de semblar absolutament insostenible. Ara, però, si provem de considerar la qüestió una mica més a fons, ¿podem creure que la votació al·ludida representa veritablement un triomf per al Govern? Contra la simple aparença, nosaltres no sabem veure en l'esdevingut una ratificació de confiança al Ministeri, sinó una manifestació de desconfiança en l'esdevenidor, davant els greus perills que, com a conseqüència d'una crisi total, en aquests moments podrien presentar-se.

La raó que ara aguanta el Govern és una raó purament negativa: ¿què podria venir darrera d'ell? No hi ha actualment, dintre el règim, un partit organitzat que, per ell sol, sigui capaç de fer-se càrrec del poder, ni és possible que es formi, dintre aquest Parlament, una nova constel·lació de forces polítiques que ofereixi un caràcter sensiblement distint del conglomerat que ara governa. A aquest conglomerat dona significació preponderant el partit socialista, que és el que al Parlament ocupa el sector més ample. I per això, sense el concurs d'aquest partit, no és possible de conjuminar, mentre visquin aquestes Corts, altre Govern essencialment diferenciat del d'ara. No n'hi ha cap altre de viable. És evident que, pel bé del país, caldria sortir aviat d'una situació política tan anormal com aquesta. Però, com? De moment, hi ha una sola perspectiva que pugui donar-los alguna esperança. Si no sobrevenen sobtades complicacions—sempre possibles en política, sobretot en moments de confusionisme i d'agitació com els presents—aquest Govern, refiat del secretisme de la majoria de la Cambra, anirà entretenint-la amb la discussió, tan allargassada

com pugui, de la Llei de Confessions i Congregacions Religioses, puix que això li ha de permetre presidir les eleccions municipals de les darreries del mes vinent. El resultat d'aquestes eleccions, ¿ens donarà la indicació d'una nova via? ¿Sortirà d'elles, més o menys estructurat, el nou instrument de Govern que judiquem indispensable per a normalitzar la situació política i portar l'assossegament al país?

Inauguració de l'Associació Catòlica femenina «La Margarida»

Tal com fou anunciat tingué lloc diumenge passat la inauguració de l'associació abans esmentada, amb una solemne vetllada, celebrada en el local d'espectacles del Círcol de Catòlics, davant d'una concurrència que l'omplenava de gom a gom.

Monsenyor Dr. D. Pere Lisbona, cambrer secret del S. Pare, expressament invitat per la comissió organitzadora fou l'encarregat de pronunciar el discurs inaugural.

El senyor Antoni de Palau en breus i eloqüents paraules feu la presentació de l'orador el qual a l'aixecar-se fou entusiàsticament ovacionat.

Censura les orientacions feministes adoptades a últims del passat segle que no han tingut successió i continuïtat perquè volgueren actuar al marge de la política dels homes. La intuïció i percepció vivíssima de la dona és molt necessària i sense que la mare, l'esposa i la filla abduquin del seu trono a la llar, han de llençar-se com lleones quan s'intenta en la mateixa llar robar el cor dels seus.

No és que haguem de confondre la religió amb l'Estat, sinó que aquest, com a òrgan de la nació, innegablement religiosa, ha de mantenir les seves relacions amb Déu i amb l'església establerta per Jesucrist.

Monsenyor Lisbona va escoltar una ovació al finalitzar el seu discurs.

L'element artístic de les Margarides, com a cloenda, interpretà l'emocionant drama de Mn. Gay «L'Esgarriada» essent molt aplaudides.

«Els Russinyols del Llac» col·laboraren a la vetllada, interpretant unes quantes peces ben acuradament.

Aigua Orión

Per a el sistema nerviós, nutrició general, gota, reumatisme crònic.

Manuel Tortós

Forsa, 16

GIRONA

MARTIRIÀ SIQUÉS I FIGUERAS

Metge - Dentista

Especialitat en malalties de la Boca i Dents

Consultes { GIRONA: Rambla Alvarez, 12, primer. Tots els dies, de 10 a 1 i de 3 a 6.
BANYOLES: Porta Turers, núm. 5, primer. Sols els divendres, de 10 a 4.

Comunicat del Servei Meteorològic de Banyoles

Dia	TEMPERATURES EXTREMES				A LES 8 DEL MATÍ				PLUJA	HISTORIAL DEL DIA I ANOTACIONS PARTICULARS
	Màxima	Mínima	Promig	Oscilació	T. sec	T. humit	Baròmetre	Litres per m. 2		
18	12'6	0	6'3	12'6	1'4	1	761		Forta gelada. Matí, serè. Tarda, núvol.	
19	9	1'4	5'2	7'6	3'2	2'5	760		Cobert amb intervals de sol.	
20	11'8	2	6'4	9'8	3'4	0	760		Matí, nuvolós. Tarda i nit, serè. Vent.	
21	11'6	-1'8	4'9	13'4	4'6	0'4	759		Matí, cobert. Tarda i nit, serè. Vent fort.	
22	7'8	3'2	5'5	4'6	7	1'7	758		Vent fort N. Neu de 10 a 10 h. 50 m.	
23	11'1	-3	4	14'1	0'5	1'7	758		Gelada molt forta. Un xic nuvolós.	
24	11'1	-3'1	4	14'2	-0'5	3	761		Gelada molt forta. Serè amb vent moderat.	
25	15'8	-1'8	7	17'6	0'8	0'5	759		Gelada molt forta. Nuvolós. Calma.	
26	13	1'2	7'1	11'8	8'8	5	758		Nuvolós tot el dia. Nit, pluja.	
27	15	7	11	8	10	9'2	758	9'5	Matí, pluja. Cobert tot el dia. Nit, serè.	
28	16'9	5'5	11'2	11'4	7'8	7	760	1'1	Matí, un xic nuvolós. Tarda i nit, cobert.	
1	15'5	7'9	11'7	7'6	11	10'5	762		Cobert. Pluja inapreciable al migdia.	
2	18'2	8	14'1	10'2	11'7	9'7	761		Cobert amb sol. Nit, vent fort O.	
3	22	11'6	16'8	10'4	13'4	11'6	758		Matí, nuvolós. Tarda, cobert. Dia calorós.	
TOTAL	191'4	39'9	115'2	153'3	83'1	53'3	10633	10'6		
Promig	13'7	2'8	8'2	10'9	5'9	3'8	759	0'7		

OBSERVADOR;
GERMANS DE SANT GABRIEL

Funerària "La Bañolense"

Carrer Santa Maria, 12

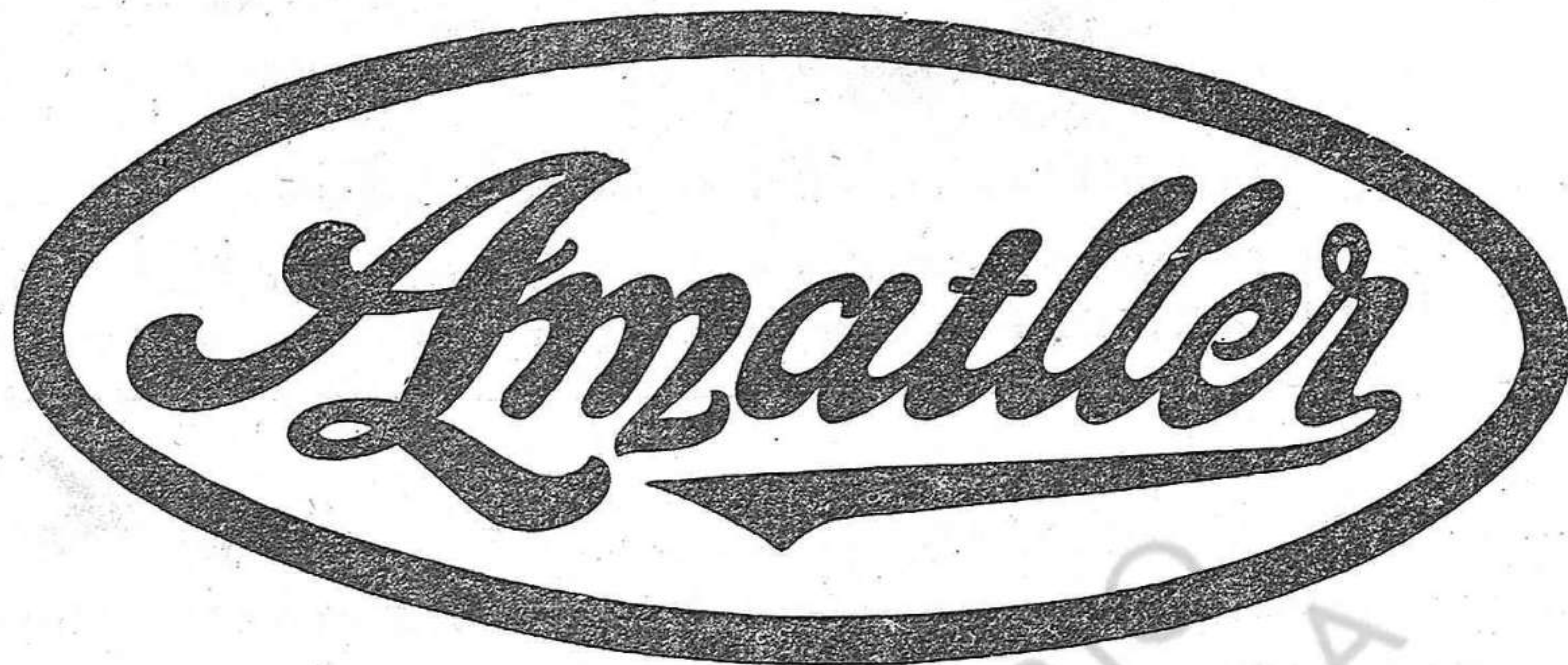
Sempre la més econòmica. - Disposa d'un extens assortit de tota classe d'objectes funeraris, com també, personal d'absoluta confiança per a vestir difunts, tant Homes com Dones.

Per encàrrecs: MARTIRIA FIGUERAS i ANTONI FONT.

Ràdio Telefunken...?

Per encàrrecs i demostracions: Geroni Viñas.

Xocolates

Casa fundada l'any 1800. - La més vella
d'Espanya. - ¡131 anys d'èxit creixent!

Xocolates de tipus familiars, purs, amb ametlla, amb llet, gust
francès, fundents, en polvo, etc. des de 1'50 a 5 ptes. els 400 grs.

Fàbriques a Barcelona i Banyoles.

Transports Elèctrics Inter-Urbans, S. A.

Servei de Passagers

Horari

LINIA DE BANYOLES A GIRONA.
Sortides de Banyoles: 5, 7'30, 9, 10, 14, 16 i
18. Sortides de Girona: 9'15, 11'45, 15'15,
16'45, 18 i 20'45.

LINIA DE BANYOLES A OLOT. Sor-
tides de Banyoles (per Besalú): 7'45, 12, 16
i 19. Sortides d'Olot (per Besalú): 3, 7'30,
12, 15'30. Sortides de Banyoles (per Mieres):
16'30. Sortides d'Olot (per Mieres) 7'15.

LINIA D'OLOT A FIGUERES. Sorti-
des d'Olot: 7'15, 12 i 15'30. Sortides de Fi-
gueres: 7'30, 11'30 i 15'30.

LINIA DE BANYOLES A FIGUERES.
Sortides de Banyoles: 7'30, 12, 16. Sortides
de Figueres: 7'30, 11'30 i 15'30.

LINIA DE GIRONA A STA. COLO-
MA DE FARNES. Sortides de Girona: 12
i 18. Sortides de Sta: Coloma: 8 i 15.

LINIA DE BANYOLES A LA BISBAL.
(Mercat): Sortida de Banyoles: Els diven-
dres a les 6. Sortida de La Bisbal: Els di-
vendres a les 16.

*NOTA: Els dies de mercat a Olot, Girona i
Figueres hi han cotxes extraordinaris a les 6 matí,
i els d'Olot i Figueres que ordinàriament surten
a les 7'45 i 7'30, els dies de mercat tenen fixa-
da la sortida a les 7.*